

Вы получили свидетельство о болезни, что дальше?

В темных коридорах украинского законодательства иногда трудно отыскать истину обычному сотруднику милиции и потому искушенному оппоненту из «кадров» бывает легко затуманить голову подчиненному приказами, указивками и т.п. макулатурой. Разберем обычную ситуацию, с/м прошел ВВК и его признали «непридатним до військової служби в мирний час (у військовий час - обмежено придатними 2-го ступеня) за рішенням військово-лікарської комісії», що подразумевае собой увольнение из ОВД по статье 63-б или 64-б, в зависимости от спецзвания. Возникает вопрос, а как скоро его должны, или не должны уволить из ОВД? И нужно ли ему выходить на службу после прохождения ВВК?

Прохождение ВВК регламентируется документом за № 85-2001 «Положення про діяльність військово-лікарської комісії в системі МВС України». Довольно объемный документ для прочтения, который не содержит каких-либо сроков, установленных по данной теме.

1.74. Звільнення від службових обов'язків за станом здоров'я осіб рядового й начальницького складу і військовослужбовців проводиться відповідно до чинного законодавства, в тому числі нормативно-правових актів МВС.

1.127. Постанова ВЛК про потребу осіб рядового й начальницького складу, військовослужбовців у звільненні від службових обов'язків або відпустці за станом здоров'я повинна бути реалізована негайно.

Т.е. данный приказ сугубо медицинский и каких-либо конкретных сроков не устанавливает, за исключением вынесения непосредственных постановлений об освобождении от сл. обязанностей.

Начнем с фундамента. Закон «О милиции».

Стаття 17. Прийняття на службу до міліції На службу до міліції приймаються на контрактній основі громадяни України, які досягли 18-річного віку (крім випадків, встановлених законодавством), мають повну загальну середню освіту, володіють державною мовою, здатні за своїми особистими, діловими і моральними якостями, фізичною підготовкою і станом здоров'я виконувати покладені на міліцію завдання.

Положение о прохождении службы также требует здоровых сотрудников-

3. На службу в органи внутрішніх справ приймаються на добровільних засадах особи, які досягли 18-річного віку, здатні за особистими якостями, освітою і станом здоров'я виконувати покладені на них обов'язки.

И закрепляет право на увольнение по состоянию здоровья в 7 разделе ст64-б и 63-б.

Идем далее, з А К О Н У К Р А Ї Н И «Про охорону праці», действует в системе МВД. (Кто сомневается, что его можно применять к сотрудникам милиции, советую почитать сл. документы:

1. наказ МВС України від 2 серпня 1995 року N 516

«Угода між Державним комітетом України по нагляду за охороною праці і Міністерством внутрішніх справ України про порядок здійснення державного нагляду на об'єктах МВС, де працюють особи за трудовими договорами»

Из него «3. В органах внутрішніх справ, де працюють особи за трудовими договорами, Міністерство внутрішніх справ України забезпечує: 3.1. Додержання вимог Закону України "Про охорону праці" щодо організації управління охороною праці, створення безпечних і нешкідливих умов праці відповідно до вимог чинних законодавчих та інших нормативних актів з охорони праці, відшкодування шкоди, заподіяної працівникам ушкодженням здоров'я, пов'язаним з виконанням ними трудових обов'язків.»

2. наказ №567 від 31.12.2009 МВС України Про затвердження Положення про служби державного нагляду за охороною праці системи МВС)

Итак, з А К О Н У К Р А Ї Н И «Про охорону праці» **ГАРАНТІЇ ПРАВ НА ОХОРОНУ ПРАЦІ**

Стаття 5. Права на охорону праці під час укладання трудового договору

Умови трудового договору не можуть містити положень, що суперечать законам та іншим нормативно-правовим актам з охорони праці.

Під час укладання трудового договору роботодавець повинен проінформувати працівника під розписку про умови праці та про наявність на його робочому місці небезпечних і шкідливих виробничих факторів, які ще не усунуто, можливі наслідки їх впливу на здоров'я та про права працівника на пільги і компенсації за роботу в таких умовах відповідно до законодавства і колективного договору.

Працівнику не може пропонуватися робота, яка за медичним висновком протипоказана йому за станом здоров'я. До виконання робіт підвищеної небезпеки та тих, що потребують професійного добору, допускаються особи за наявності висновку психофізіологічної експертизи.

Стаття 6. Права працівників на охорону праці під час роботи

Умови праці на робочому місці, безпека технологічних процесів, машин, механізмів, устаткування та інших засобів виробництва, стан засобів колективного та індивідуального захисту, що використовуються працівником, а також санітарно-побутові умови повинні відповідати вимогам законодавства.

Працівник має право відмовитися від дорученої роботи, якщо створилася виробнича ситуація, небезпечна для його життя чи здоров'я або для людей, які його оточують, або для виробничого середовища чи довкілля. Він зобов'язаний негайно повідомити про це безпосереднього керівника або роботодавця. Факт наявності такої ситуації за необхідності підтверджується спеціалістами з охорони праці підприємства за участю представника профспілки, членом якої він є, або уповноваженої працівниками особи з питань охорони праці (якщо професійна спілка на підприємстві не створювалася), а також страхового експерта з охорони праці.

За період простою з причин, передбачених частиною другою цієї статті, які виникли не з вини працівника, за ним зберігається середній заробіток.

Працівник має право розірвати трудовий договір за власним бажанням, якщо роботодавець не виконує законодавства про охорону праці, не додержується умов колективного договору з цих питань. У цьому разі працівникові виплачується вихідна допомога в розмірі, передбаченому колективним договором, але не менше тримісячного заробітку.

Працівника, який за станом здоров'я відповідно до медичного висновку потребує надання легшої роботи, роботодавець повинен перевести за згодою працівника на таку роботу на термін, зазначений у медичному висновку, і у разі потреби встановити скорочений робочий день та організувати проведення навчання працівника з набуття іншої професії відповідно до законодавства.

В приведенных положениях данного закона положен весь алгоритм действий с/м, который имеет на руках свидетельство о болезни, полученное после прохождения ВВК. Во-первых, милиционер обязан понимать, что находясь на службе, даже в какую-то свободную минуту, он всегда обязан выполнить те требования, которые возложены на него законом «О милиции» в ст.10. Оценку его здоровья для выполнения данных задач дает ведомственная медицина, которая проводит обследования при поступлении (ВВК), и ежегодные диспансеризации (пр. №1296-2003г.) Согласно данного приказа:

2.19. На підставі результатів періодичного медичного огляду складається висновок про стан здоров'я та щодо можливості допущення осіб рядового і начальницького складу, працівників органів внутрішніх справ, військовослужбовців, працівників внутрішніх військ до роботи в конкретному виробництві за професією.

2.21. Особи рядового і начальницького складу, працівники органів внутрішніх справ, військовослужбовці, працівники внутрішніх військ, які не пройшли обов'язкові попередні або періодичні медичні огляди в установленний термін, **до роботи не допускаються.**

Теперь о приказе №85-2001 «О ВВК».

1.3. Основним завданням військово-лікарської комісії є проведення військово-лікарської експертизи з метою:

1.3.1. Визначення за станом здоров'я, фізичного розвитку, а для окремих видів службової діяльності за індивідуальними психофізіологічними особливостями, придатності до служби в органах внутрішніх справ, військової служби, можливості проходження служби за кордоном, вступу (навчання) до навчальних закладів МВС і Міністерства оборони осіб, які є кандидатами на службу в органи внутрішніх справ, осіб рядового й начальницького складу органів внутрішніх справ (*), у тому числі при переміщенні по службі, військовослужбовців внутрішніх військ МВС, курсантів і слухачів навчальних закладів МВС України.

Как видим, основное задание ВВК и есть определение состояния здоровья для выполнения служебных задач. И заставляют подчиненного, имеющего «негодность» по здоровью, выполнять свои обязанности со стороны руководства есть не просто самодурство, а может быть расценено в случае ЧП с таким сотрудником на службе как должностное преступление. С/м со своей стороны обязан доложить о своей неготовности к службе согласно Устава ППСМ (раздел инструктаж):

Перед проведенням інструктажу черговий опитує про стан здоров'я та інші обставини, які заважають несенню служби.

С/м имеет право и обязан сообщить непосредственному руководителю, что не может выполнять полностью свои функциональные обязанности в результате ухудшения состояния здоровья, что может привести к рабочей ситуации, «небезпечною для його життя чи здоров'я або для людей, які його оточують, або для виробничого середовища чи довкілля». Например, вооруженный постовой может пропустить преступника или правонарушителя, либо утратить табельное оружие, милиционер-водитель совершить ДТП и т.п. И согласно ст.5 закона «Про охорону праці» такому с/м не может предлагаться, а согласно ст.6 с/м имеет право отказаться от такой работы. И нужно иметь в виду, что предлагаемая работа должна соответствовать функциональным должностным обязанностям, и каверзно предлагаемые вакансии «мести двор» или «перебирать бумажки», пока «мы тебя не уволим», есть абсолютно противозаконные и которые можно реально обжаловать в выше стоящих инстанциях.

В нормально функционирующих подразделениях людей с такими свидетельствами о болезни, как правило увольняют в течении 2-х недель, что вполне устраивает обе стороны. Сейчас (вторая половина 2012г.), в условиях «после тотального сокращения», сотрудников начинают прижимать, пытаются заставить отработать месяцами даже «негодных» к службе. Потому в таких случаях, с/м имеет право написать рапорт с обоснованным требованием немедленного увольнения из ОВД, ссылаясь на нормы действующего законодательства (з-н "Про міліцію", з-н «Про охорону праці», Постанова КМУ "Про затвердження Положення про проходження служби рядовим і начальницьким складом органів внутрішніх справ").